

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

№ 13660

гр. С., 30.05.2022 г.

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 143 СЪСТАВ, в закрито заседание на тридесети май през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: **ДИАНА К. ХАДЖИЕВА**

като разглежда докладваното от **ДИАНА К. ХАДЖИЕВА** Гражданско дело № 20221110114850 по описа за 2022 година

и за да се произнесе съобрази следното:

Производството по делото е образувано по искова молба с вх.№ 55070/22.3.2022 година, депозирана от ИС. Ж. Т., роден на ***** година с място на раждане – град Б., чрез неговия законен представител и майка М. Т., гражданка на ФРГ, родена на ***** г. в Х., Ф., с постоянен адрес: ул.(АДРЕС) - гр.М., ФРГ, чрез адвокат Ц.М., ЛАК, с адрес: гр.С.,ул.(АДРЕС), мобилен тел: *****, имейл: (ИМЕЙЛ) против АСП, с адрес: град С., ул. (АДРЕС) МП, с адрес: град С., ул.(АДРЕС) и Дом за медико-социални грижи за деца (ИМЕ), с адрес - гр. Б., ж.к. (АДРЕС).

При проверка на исковата молба съдът приема, че в една част заявените искови претенции не са подсъдни на гражданските съдилища, а в друга част исковата молба не отговаря на изискванията на чл.127, ал.1, т.4 и т.5 от ГПК и чл.128, т.2 и т.3 от ГПК, при следните аргументи:

В исковата молба се твърди, че ищецът – детето ИС. Ж. Т. е осиновен от М.Т.. Сочи се, че с Решение №3843 от 12.06.2018 г. по гр.д.№7081/2018 по описа на СГС, ГО, I-ви брачен състав, влязло в сила на 20.06.2018 година е допуснато пълно осиновяване при условията на чл.100, ал.2, т.3 и чл.101 от СК, във връзка с чл.84, ал.1- 4 от КМЧП, на ищеца по настоящото дело- със следните данни към онзи момент: И.А.И., български гражданин, с обичайно местопребиваване в РБ, с ЕГН *****, роден на ***** година в град Б. от майка А.П.И. и баща, неизвестен - от М. Т., гражданка на ФРГ, родена на ***** г. в Х., Ф., с обичайно местопребиваване в Г, живуща на адрес: ул.,(АДРЕС) - гр. М., ФРГ.

Твърди се, че със Заповед №ЗД-РД03/*** от 24.04.2014г. на Директора на ДСП Б., И. е настанен временно до навършване на 3-годишна възраст в ДМСГД-гр. Б. на основание чл. 26 ал.1 във връзка с чл.27 ал.1, чл.25 ал.1, т.2 и чл.4 ал.1 т.6 от Закона за закрила на детето.

Твърди се, че със Заповед № 02013ДЗД/**** от 24.11.2016 г. на Директора на ДСП-Б. е прекратено настаняването в ДМСГД-Б. и И. е настанен в професионално приемно семейство на В.С.К. с адрес с.Ф., общ. С., обл. Б..

Твърди се, че със Заповед №ЗД/Д-А-240 от 05.09.2017 г. на Директора на ДСП-Б. е прекратено настаняването на детето в професионалното приемно семейство на В.С.К. и е настанено в професионално приемно семейство на М.А.Г. с адрес в гр. С..

Твърди се, че със Заповед №СО РД 01-***/19.11.2014 г. на директора на РДСП-Б., влязла в сила на 21.01.2015 г. на основание чл.84 ал.2 от СК И. е вписан в Регистъра за

пълно осиновяване, воден от РДСП-Б..

Твърди се, че през лятото на 2013 година, госпожа М. Т., гражданка на ФР Г, започва процедура по кандидатстване за международно осиновяване на дете от Б. Твърди се, че на 21.05.2014 г. Служба областна управа Б-Х, Г, изготвя Доклад за годност при осиновяване. След обстойно проучване на г-жа М. Т. и нейния статус, Службата прави обобщение и мнение, че личностните ѝ и икономическите ѝ отношения дават добри възможности за отглеждане на осиновено дете, както и че житейските отношения на г-жа Т. са стабилни и сигурни, както и че едно дете от Б ще бъде отгледано от нея с много любов и обич и би се справила с дете, имащо леки ограничения или травми.

Сочи се, че Съветът по международно осиновяване към МП на Р Б е решил да предложи г-жа Т., на МП като подходяща осиновяваща за детето И.А.И.. МП е одобрил направеното предложение и е подписал Удостоверение №**-**-***/14 от 16.11.2015г. за даване на ход на процедура по осиновяване по чл.17(с) от Конвенцията за защита на децата и сътрудничество в областта на международното осиновяване, подписана в Хага на 29 Май 1993 г. (Хагска конвенция). Удостоверението е изпратено на централния орган по Хагската Конвенция в Г ермания.

Твърди се, че по повод организацията за осъществяване на контакт на г-жа Т. с детето И.А.И., от Общинската служба за младежта и социалните въпроси, Б-В, Централа-отдел осиновявания в Щ., Г, е изявено желание до контакт да бъде допусната и законно регистрираната съжителка на г-жа Т.- г-жа М. Т..

Твърди се, че с оглед отразяването на това обстоятелство (наличието на регистрирана съжителка на кандидат-осиновителката), което е било пропуснато при изготвянето на първоначалния социален доклад, е предприето изготвянето на актуален социален доклад, като нов социален доклад от 15.01.2016 г. е изготвен от Областна служба за работа с младежта, Отдел Служба за работа с младежта Б-Х, Централен орган по осиновяванията в Г.

Твърди се, че с ОТКАЗ от 02.03.2016 г. на МП № 16-00-400/2014 г., Министерът отказва да даде съгласие за пълно осиновяване на детето И.А.И. от г-жа Т. поради допуснати съществени нарушения в процедурата по осиновяването, а именно липсата на данни за партньорство и съжителство на г-жа Т. в първия доклад, поради което решението за даване на ход на процедурата по осиновяване било взето въз основа на непълен и неверен доклад за годност за осиновяване.

Твърди се, че отказът на МП е отменен като незаконосъобразен с Решение №10472 от 10 Октомври 2016 г., постановено по адм.д.№4404/2016 по описа на ВАС, тричленен състав, потвърдено с Решение №1881 от 15.02.2017 г. по адм.д.№14154/2016г.). Твърди се, че и след влизане в сила на окончателното решение на ВАС, МП отново отказва и бави продължаването на процедурата по осиновяването на И. от Г- жа Т..

Твърди се и се описват действия, като се сочи, че в резултат на действията на МП - процедурата по осиновяването е допълнително забавена с около година и половина след влизане в сила на решението за отмяна на отказа на МП.

Твърди се, че след като детето е заживяло при майка си, и видно от изследванията на специалистите в Г, е установено, че детето има увреждания и травми свързани с интелектуалното и емоционалното му развитие, като се твърди, че претърпяното от детето и настъпилите проблеми в развитието на детето са изцяло резултат от следните действия и бездействия от страна на конкретните институции в Б, а именно:

1. Липсата на услуги за превенция на изоставянето и на адекватна социална подкрепа на биологичната майка на И..

2. Настаняването и престоя на детето в ДМСГД-Б. оказва най-неблагоприятно и увреждащо за неговото развитие влияние. Твърди се, че с настаняването на детето в Дом за медико-социални грижи за деца без да е имал нужда от специализирани медицински и

социални грижи, бидейки роден здрав и с нормално развитие са били неправилни и необосновани.

Твърди се, че конкретните условия за отглеждане на деца в ДМСГД са увреждащи. Твърди се, че въпреки многобройните периодични прегледи и доклади, изготвяни от медицински специалисти докато е настанен там, И. придобива увреждания, които са резултат от факта на престоя му в ДМСГД - резултат от липсата на нормални, индивидуални човешки отношения родители-дете, от липсата на възрастен, с който И. да създаде емоционална връзка и привързаност. Описва се, че преобладаващият персонал, който работи пряко с децата в този тип домове са лекари, медицински сестри и акушерки. Твърди се, че поради това и Домовете за медико-социални грижи за деца предлагат грижа, ориентирана предимно към медицинския модел - задоволяване на физическите и здравни (в тесен смисъл на грижи за физическото здраве) потребности на децата. Твърди се, че този тип обгрижване обаче е в състояние да увреди вторично децата, точно както се е случило с И.. Твърди се, че именно поради престоя му близо 3/три/ години в ДМСГД -Б., където липсва адекватна и индивидуална реална грижа за децата, настанявани в такъв тип институции, И. не получава необходимото емоционално стимулиране, любов, обич и привързаност към възрастен, необходими му, за да израсне като сигурен и пълноценен член на обществото. Твърди се, че през този период отношението към него е било като обект, а не като отделен индивид- дете със своите типични потребности да бъде обичано и обгрижвано.

3. Твърди се, че настаняването на И. два пъти за кратко в неподходящи приемни семейства, които не са били добре подбрани и обучени и не са имали необходимите родителски качества и капацитет е довело и води до травми в ранно детство и нарушена привързаност, които оставят траен и неизлечим ефект върху развитието на детето, въпреки огромната любов, привързаност, грижа, жертвоготовност и старание, които получава от семейството на майка си в Г.

4. Твърди се, че огромната забава в процедурата по осиновяването на И. по вина на МП, която има за последица отлагане на осиновяването и заминаването на И. за Г в семейството на Г-жа Т. е довело до необосновано забавяне на създаването на трайност в условията на обгрижване и привързаност среда, което допълнително е увредило общото психо-социално състояние на детето.

5. Твърди се, че И., бидейки дете без родители и дете от ромски произход е бил подложен на дискриминационно отношение от страна на представителите на компетентните институции. Твърди се, че макар и роден здрав и с нормално развитие, той е бил настанен в специализирана институция- Дом за медико-социални грижи за деца, с което му е отнет шансът за израстване в семейна среда. Твърди се, че ромският му произход е причина за занижени очаквания по отношение на неговото развитие и бъдещ живот и по отношение на възможността да бъде отглеждан в семейна среда. Твърди се, че по същите съображения не е предложена и подкрепа на биологичната майка още преди раждането на И. с цел превенция на изоставането.

Твърди се в исковата молба, че в резултат на действия и бездействия на ответниците като третиране от съответните институции, И., макар и роден здрав и с нормално развитие, пристига в Г с увреждания. Твърди се, че И. и към настоящия момент е с диагноза дете с интелектуално увреждане, с цялостно забавяне на развитието, с разстройство на социалното поведение с опозиционно поведение.

Твърди се, че е налице причинно-следствената връзка между увреждащите деяния и вредите.

При горното се иска от съда да постанови решение, с което да:

- осъди АСП да заплати на ищеца сумата от 5000,00 лева, представляваща част от сумата от 25 000(двадесет и пет хиляди) лева представляваща обезщетение за претърпените

неимуществени щети, нанесени в резултат на увреждащите деяния (действия или бездействия) на Отдела за закрила на детето в ДСП (ОЗД в ДСП), структура на АСП (АСП)

- осъди Дома за медико – социални грижи за деца – Б. да заплати на ищеца сумата от 5 000,00 лева, като част от сумата от 20 000 (двадесет хиляди) лева представляваща обезщетение за претърпените неимуществени щети, нанесени в резултат на увреждащите условия в ДМСГД-Б..

- осъди МП да заплати на ищеца сумата от 5 000,00 лева, представляваща част от сумата от 25 000 (двадесет и пет хиляди) лева представляваща обезщетение за претърпените неимуществени щети, нанесени в резултат на увреждащите деяния (действия или бездействия) на МП, довели до забава в осиновяването на И. от г-жа Т..

В частта по предявените искове против АСП и МП:

При изложението на обстоятелствата, на които основава претенцията си ищецът по смисъла на чл.127, ал.1 т.4 от ГПК е изложил действия на административни органи – АСП и МП. Актовете, описани в обстоятелствената част на исковата молба – както заповедите на Директора на ДСП, така и отказа на МП имат правната характеристика на индивидуални административни актове, които се издават и обжалват по реда на АПК.

В подкрепа на посоченото относно характера на административните актове следва да се посочи, че както временното настаняване на дете, като мярка за закрила по смисъла на Закона за закрила на детето – в приемно семейство или временното настаняване на дете в доставчик на социални услуги – ДМСГД – Б. е дейност, която се извършва от специализирана администрация по смисъла на Закона за закрила на детето и Закона за социалното подпомагане.

Така заповедта на Директора на ДСП, част от структурата на АСП е дейност по приложението на чл.26, ал.1 от Закона за закрила на детето и чл.28, ал.2 от Правилника за неговото приложение. Категорично е, че тези заповеди за извеждане на детето от семейна среда и по аргумент от разпоредбата на чл.27 и чл.27а от Закона за закрила на детето са индивидуални административни актове, които подлежат на обжалване по реда на АПК.

Не може да се спори, че отказът на МП е също такъв административен акт, издаван по повод дейността на администрацията във връзка с процедурата по международно осиновяване. Същата е и била обжалвана като такъв акт пред ВАС – така по адм.дело № 4404/2016 година по описа на ВАС.

Доколкото с акт на администрацията, при и по повод на конкретна административна дейност, се твърди ищецът да е претърпял вреди – неимуществени, се следва, че така предявените искови претенции срещу Агенцията и МП не са подсъдни на общите съдилища и не подлежат на разглеждане от настоящия съдебен състав.

По смисъла на чл.1 от Закона за отговорността на държавата и общините за вреди - държавата и общините отговарят за вредите, причинени на граждани и юридически лица от незаконосъобразни актове, действия или бездействия на техни органи и длъжностни лица при или по повод изпълнение на административна дейност, както и за вредите, причинени от действието на отменени като незаконосъобразни или обявени за нищожни подзаконови нормативни актове.

Не може да се спори, че по смисъла на Тълкувателно постановление № 2 от 19.05.2015 г. на ВКС по тълк. д. № 2/2014 г., ОСГК и Първа и Втора колегия на Върховния административен съд, докладчик съдията Т.К. и Л.П., при преценка на подсъдността следва да се съобразява както разпоредбата на чл.128, ал.1, т.6 от АПК, който установява подведомствеността на административните дела, като предоставя в компетентност на административните съдилища делата по искания за обезщетения за вреди от незаконосъобразни актове, действия и бездействия на административни органи и длъжностни лица, но и очертаните с нормата на чл.1 от Закона за отговорността на

държавата за вреди обективна и субективна страна на отговорността на държавата и общините за вредите от незаконосъобразните актове, действия или бездействия на техните органи и длъжностни лица.

Така с тълкувателното постановление е прието, че: „Видът на незаконосъобразния акт, вредите от който подлежат на обезщетяване, определян по признаците, визирани в АПК, не се сочи като законов критерий за приложението на ЗОДОВ. За разлика от него, понятието „административна дейност“ е посочено изрично както в съдържанието на правната норма на чл. 1, ал. 1 ЗОДОВ, така и в нейното заглавие: „Отговорност за дейност на администрацията.... Отговорността, съобразно фактическите състави на ЗОДОВ, следователно е резултат от незаконосъобразно осъществяване на публични функции - административни и правозащитни от органите на държавата, общините и съдебната власт....Спазването на законността и защитата на правопорядъка, като израз на принципа на върховенството на закона, е задължение на всички длъжностни лица и органи на публичната власт. Задълженията, които законите възлагат на административните органи в тази насока са свързани, освен с издаване на индивидуални, общи и нормативни административни актове чрез упражняване на правоприлагаща и нормотворческа дейност, и с налагане на административни наказания.“.

С оглед на дадените разяснения в мотивите на цитираното по-горе тълкувателно постановление – както дейността на АСП, така и тази на МП в описания казус има характер на административна /изпълнителна/ дейност, извършваща се по административен ред чрез властнически метод, въз основа на законово предоставена административна компетентност.

С оглед на горното, настоящия съдебен състав, приема, че в частта по предявените иски – срещу административни органи – АСП и МП, с твърдения за вреди от тяхна административна дейност не е компетентен, като административните съдилища са компетентни, когато вредите са причинени при или по повод изпълнение на административна дейност. В тази част производството следва да се прекрати пред Софийски районен съд и претенциите изпратят за разглеждане пред АССГ по аргумент от чл.133, ал.5 във връзка с ал.1 от АПК.

В частта по отношение на предявения иск против Дома за медико - социални грижи за деца – Б. се следва исковата молба да се остави без движение, тъй като:

От стореното описание на обстоятелствата, на които ищецът основава претенцията си е видно, че се твърди че вреди от административна дейност, а вреди от бездействия свързани с условията за отглеждането на детето докато е било настанено там по административен ред. В този смисъл ищецът следва да конкретизира – дали твърди, действия и бездействия на служители на този ответник или твърди от дейността на ответника да са настъпили сочените увреждания.

Ищецът следва да конкретизира в кой точно период твърди да са настъпили вредите, като опише времето, вида на уврежданията, тяхната продължителност и характер – както по степен на проявления така и в темпорален аспект. Ищецът следва да конкретизира по отношение на ответника – МДСГД – Б. – къде твърди, да е мястото на настъпване на увреждането.

По исковата претенция срещу ДМСГД – Б., ищецът дължи заплащането на държавна такса, която се определя по правилото на чл.1 от ТДТГПК в размер на 4 % от цената на исковата претенция. По този иск, ищецът дължи държавна такса в размер на 200,00 лева, за което не е представил доказателства, ведно с исковата молба да е заплатил такава по сметка на Софийски районен съд.

Ищецът е длъжен по смисъла на чл.128, т.3 от ГПК да представи препис от исковата молба и доказателствата към нея с препис за съда и за ответника. Това в казуса не е сторено. Следва да се посочи, че и описаните в исковата молба писмени доказателства не се

приложени към нея, но това не е основание за обездвижването и по реда на чл.129, ал.2 от ГПК, доколкото задължението за представяне на доказателства е такова по смисъла на чл.127, ал.4 от ГПК и е изключено от императива на чл.129, ал.2 във връзка с чл.127, ал.1 от ГПК.

На следващо място в обстоятелствената част на исковата молба се твърди, че по отношение на ищеца по признак „произход“ е осъществена дискриминация. По тези твърдения ищецът не е заявил конкретно искане и на става ясно претендира ли вреди от дискриминация, срещу кой ответник, в какъв размер и липсва описание на вредите, които се твърди да са настъпили от такова дискриминационно поведение. В този смисъл по аргумент от чл.127, ал.1, т.4 и т.5 от ГПК – ищецът следва да конкретизира заявява ли иск за дискриминация, срещу кой ответник, за какви вреди, претендира ли конкретно обезщетение от дискриминация и в какъв размер.

При горното в една част съдът следва да изпрати предявените искови претенции за разглеждане от АССГ, а в друга част укаже на ищеца в какво се изразяват констатираните нередовности и срокът за тяхното отстраняване, както и последиците от неизпълнение на дадените от съда указания.

Мотивиран от преждеизложеното и на основание чл.14 и чл.15 от ГПК, и на основание чл.128, ал.1, т.6 от АПК и на основание чл.118 и чл.121 от ГПК, и на основание чл.129, ал.2 във връзка с чл.127, ал.1, т.4 и т.5 от ГПК и чл.128 т.2 и т.3 от ГПК, съдът

ОПРЕДЕЛИ:

ПРЕКРАТЯВА производството по гр.дело № 14850/2022 година по описа на **Софийски районен съд – в частта по предявените искови претенции** с искова молба с вх. № 55070/22.3.2022 година, депозирана от ИС. Ж. Т., роден на ***** година, с място на раждане – град Б., чрез неговия законен представител и майка М. Т., гражданка на ФРГ, родена на ***** г. в Х., Ф., с постоянен адрес: ул.(АДРЕС) - гр.М., ФРГ, чрез адвокат Ц.М., ЛАК, с адрес: гр.С.,ул.(АДРЕС), мобилен тел: *****, имейл: (ИМЕЙЛ) **против АСП, с адрес: С., ул. (АДРЕС) и МП, с адрес: С., ул.(АДРЕС), като изпраща същите за разглеждане по компетентност на Административен съд – С. град.**

Препис от исковата молба, ведно с приложенията към нея – пълномощно – да се изпрати на Административен съд – С. град, ведно с препис от настоящето, като по делото се остави оригинала на искова молба с вх.№ 55070/22.3.2022 година.

ОСТАВЯ БЕЗ ДВИЖЕНИЕ искова молба с вх.№ 55070/22.3.2022 година, депозирана от ИС. Ж. Т., роден на ***** г.; място на раждане- Б., чрез неговия законен представител и майка М. Т., гражданка на ФРГ, родена на ***** г. в Х., Ф., с постоянен адрес: ул.(АДРЕС) - гр.М., ФРГ, чрез адвокат Ц.М., ЛАК, с адрес: гр.С.,ул. (АДРЕС), мобилен тел: *****, имейл: (ИМЕЙЛ). **Сот, поради нередовности на същата - в частта по предявения иск против Дом за медико-социални грижи за деца (ИМЕ), с адрес; гр. Б., ж.к. (АДРЕС).**

Указва на ищеца, че: в едноседмичен срок от получаване на препис от настоящето следва да отстрани нередовностите на исковата молба – посочени в обстоятелствената част на настоящето, кат: представи нова искова молба с препис за съда и за ответника, в която опише като конкретизира обстоятелствата, на които основава претенцията си, като конкретизира – дали твърди, действия и бездействия на служители на този ответник или твърди от дейността на ответника да са настъпили сочените увреждания, конкретизира в кой точно период твърди да са настъпили вредите, като опише времето, вида на уврежданията, тяхната продължителност и характер – както по степен на проявления така и в темпорален

аспект, да конкретизира по отношение на ответника – ДМСГД – Б. – къде твърди, да е мястото на настъпване на увреждането, представи документ за заплатена държавна такса за образуване на делото в размер на 200,00 лева платими по сметка на Софийски районен съд и представи доказателства за плащането в същия срок, както и да конкретизира претендира ли вреди от дискриминация, срещу кой ответник, в какъв размер, за какви вреди, претендира ли конкретно обезщетение от дискриминация и в какъв размер.

УКАЗВА на ищеца, че ако не изпълни горните указания в едноседмичен срок от връчване на препис от настоящето и в посочения от съда обем - съдът ще върне исковата молба и ще прекрати производството по делото на основание чл.129 ал.3 от ГПК.

Указва на ищеца, че: Ако страните желаят да бъдат уведомявани по-бързо за действията, извършвани от съда по делото, те могат с молба да предоставят електронен адрес, на който да им бъдат връчвани съобщения и книжа. Съответно, следва да имат предвид, че срокът указан в съдебните книжа, започва да тече от датата на постъпване на електронното съобщение при тях. **УКАЗВА на страните** в случай, че желаят да подават по електронна поща съдебни книжа по делото и по останалите граждански дела в СРС, могат да ги подават на определения с Заповед № АС – 175 от 15 май 2020 година на Председателя на СРС електронен адрес: documents.go@srs.justice.bg, след като ги подпишат с квалифициран електронен подпис. Заповедта е публикувана на интернет сайта на съда. **УКАЗВА на страните** в случай, че желаят да получават по електронна поща сканирани преписи от новопостъпили по делото документи и да получават преписи от новите произнасянията на съда по настоящето дело, следва да подадат молба до съда с която да посочат електронен адрес на който желаят да получават призовки, съобщения и книжа по делото. Молба, подписана с квалифициран електронен подпис се подава на електронен адрес: documents.go@srs.justice.bg, а в случай че не е подписана с квалифициран електронен подпис - чрез регистратурата на съда или с писмо на хартия по пощата.

Указва на страните, че Софийски районен съд има регистриран профил в Системата за сигурно електронно връчване (ССЕВ) на ДАЕУ и по този начин могат да бъдат връчвани и получавани книжа от съда, съответно подавани документи до съда от заинтересованите лица, като системата удостоверява получаването на кореспонденцията от адресата. За ползването на системата е необходимо да се направи регистрация от съответното лице, което може да бъде осъществено на следния адрес: <https://edelivery.egov.bg/>.

Съгласно чл.38, ал.2 от ГПК, връчването на съдебни книжа може да се извърши на избран от страната електронен адрес за връчване чрез:

1. единния портал за електронно правосъдие – на адрес - <https://ecase.justice.bg/>;
2. квалифицирана услуга за електронна препоръчана поща съгласно чл. 3, параграф 37 от Регламент (ЕС) № 910/2014 на Европейския парламент и на Съвета от 23 юли 2014 г. относно електронната идентификация и удостоверителните услуги при електронни трансакции на вътрешния пазар и за отмяна на Директива 1999/93/ЕО (ОВ, L 257/73 от 28 август 2014 г.), наричан по-нататък "Регламент (ЕС) № 910/2014".

Когато не е избрана възможност за връчване по чл.38, ал. 2 от ГПК, но страната е посочила адрес на електронна поща, връчването се извършва на посочения адрес.

Съгласието за връчване по чл.38, ал. 2 и 3 от ГПК може да се оттегли по всяко време, като оттеглянето не засяга редовността на вече извършените действия.

Съгласно чл.38, ал.6 от ГПК - страната може да посочи електронен адрес за връчване на вещо лице, свидетел и трето лице, задължено да представи намиращ се у него документ.

Съгласно чл.38а от ГПК: Лицето, извършило процесуално действие в електронна форма, е длъжно да посочи електронен адрес за уведомяване за удостоверяване на получаването на електронното изявление и за резултата от техническата проверка на

извършеното действие. При извършване на процесуално действие в електронна форма лицето може да се съгласи да приема електронни изявления и електронни документи от съда по делото в производството пред съответната инстанция или пред всички инстанции. Лицето, извършило процесуално действие в единния портал за електронно правосъдие, се съгласява да приема електронни изявления и електронни документи, съобщения, призовки и книжа в производството пред съответната съдебна инстанция и пред всички инстанции. Съгласието по чл.38а, ал. 2 и 3 от ГПК може да се оттегли по всяко време, като оттеглянето не засяга редовността на вече извършените действия.

Указва на страните, че съгласно чл.41а от ГПК: Когато връчването се извършва по чл. 38, ал. 2 от ГПК - на избран от страната електронен адрес за връчване, съобщението, съдържащо информация за изтегляне на призовката, съобщението или книгата, се смята за връчено в деня на изтеглянето му от адресата. В случай че съобщението не бъде изтеглено в 7-дневен срок от неговото изпращане, то се смята за връчено в първия ден след изтичането на срока за изтегляне. Когато връчването се извършва по чл. 38, ал. 3 и 6 от ГПК, съобщението, съдържащо информация за изтегляне на призовката, съобщението или книгата, се смята за връчено в деня, в който адресатът е потвърдил получаването му. В случай че получаването не е потвърдено в 7-дневен срок от неговото изпращане, съобщението се връчва по общия ред.

Съгласно чл.44, ал.3 от ГПК, считано от 30.6.2021 година - Електронното връчване се удостоверява със: 1. електронен запис от информационната система на портала, подпечатан с квалифициран електронен печат на съда с удостоверение време или с квалифициран електронен времеви печат – при връчване по чл. 38, ал. 2, т. 1 от ГПК; 2. електронен запис на връчването от квалифицирания доставчик на електронни удостоверителни услуги – при връчване по чл. 38, ал. 2, т. 2 от ГПК; 3. потвърждение, че съобщението е получено – при връчване по чл. 38, ал. 3 и 6 от ГПК.

Указва на ищеца, че: Адвокатът е длъжен на основание чл.51, ал.1 и ал.2 от ГПК, считано от 30.6.2022 година – да осигури връчването на адвоката да се извършва чрез единния портал за електронно правосъдие или на всяко място, където той се намира по служба. Адвокатът може да заяви в портала по чл.51, ал. 1 от ГПК, че отсъства и няма да приема съобщения за определени периоди от време, които в рамките на една календарна година не може да бъдат с обща продължителност повече от 60 дни, с изключение на дните на отсъствие поради временна неработоспособност, които също се заявяват. Съобщенията, изпратени в заявения период на отсъствие, трябва да бъдат изтеглени в 7-дневен срок, считано от деня, следващ изтичането на заявения период на отсъствие. Съобщенията се смятат за връчени в деня на изтеглянето им или в случай че не бъдат изтеглени – с изтичането на срока за изтегляне. Адвокатът не може да откаже получаване на съобщение на своя доверител, освен след оттегляне на пълномощното по реда на чл. 35 от ГПК, отказ от пълномощие по чл. 36 от ГПК, както и когато от пълномощното недвусмислено личи, че не се отнася за инстанцията или производството, за които е уведомяването. Отказът на адвоката да приеме съобщението се заявява по електронен път в единния портал за електронно правосъдие, съответно се отбелязва в разписката и се удостоверява с подписа на връчителя. Необоснованият отказ не засяга редовността на връчването.

Препис от настоящето да се връчи на ищеца на посочения в исковата молба съдебен адрес, чрез адвокат Ц.М..

Определението подлежи на обжалване с частна жалба в едноседмичен срок от връчването му пред Софийски градски съд – в частта относно прекратяването и изпращането за разглеждане пред АССГ, като в останалата част – по оставяне без движение на исковата молба - има характер на разпореждане по смисъла на чл.129, ал.2 от ГПК и е окончателно и не подлежи на обжалване.

Съдия при Софийски районен съд: _____